

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina . . . . . L 800
Letna naročnina . . . . . L 1.500
Letna inozemstvo . . . . . L 2.500
Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XIII. - Štev. 40 (660)

Gorica - četrtek 5. oktobra 1961 - Trst

Posamezna številka L 30

Jasnost pojmov in načel

Slovensko demokratsko gibanje v zamejstvu (tudi na Koroškem) je, hvata Bogu, ohranilo dosledno jasnost in načelnost v svojem narodnem zadržanju. Zato je tudi skupni nastop resničnih in samoslovenskih sil brez tujega pokroviteljstva vzpodbuden in hvalevreden.

Modrost z Daljnega Vzhoda pravi: »Le kdor lahko služi ljudem, je vreden, da jim tudi zapoveduje.« To naj bi si dobro zapomnil marsikdo, ki bi rad delal za narod le v toliko, da bi mu od časa do časa dajal direktive in v svoji sveti jezi bruhal ogenj in strele na vse, od političnih sil pa do verskih ustanov. Prav slednje, ki imajo v zgodovini slovenskega naroda toliko zaslug, so mu najbolj v napotje.

NEKAM ČUDNO SE ZDI...

»Nekam čudno se zdi, da se v našem dvajsetem, tako zmaterializiranem stoletju še najdejo ljudje, ki postavljajo idealne vrednote nad materialne ugodnosti. Tako so nekateri „kritizirali“ stališče, ki so ga zavzeli tudi v zadnjem času katoliški in demokratski Slovenci do raznih praznih ponudb in frazarjenj o neki „enotnosti“.

V poslovnem mestu (to velja predvsem za Trst), kjer je težnja za zaslužkom glavno gonilo, je za nekatere ljudi res težko razumeti, da smo se odrekli vabljivim ponudbam, ki bi v marsičem olajšale vsakodnevne materialne skrbi.

SAMOSTOJNOST IN SVOBODA

Povezani v raznih odborih, pa tudi samo v »akcijskem«, bi dejansko zgubili svojo samostojnost in svobodo. To je pa tisto, česar ne damo in ne moremo dati, ker smo prepričani, da so pretekla povojna leta dovolj zgovorno pokazala in dokazala, kako važno je, da se v našem javnem življenju sliši in razlaga kritični glas, ki opozarja na napake.

EN SAM »MONOLITNI« BLOK?

Tu v zamejstvu živimo Slovenci v preteklih razmerah, da bi slepo izročili zastopanje svojih koristi enemu samemu monolitnemu bloku (ali bolje omizju), ki naj bi bil nekaka druga ali tretja izdaja Fronte. Ta naj bi imela vedno prav, četudi je zagrešila v naših obmejnih krajih že toliko neumnosti. GRE TOREJ LE ZA SPREMENBO TAKTIKE. Cilj je in ostane isti, to je: pokroviteljstvo, če ne že oblast nad zamejskimi Slovenci.

CEMU ČUVATI NEODVISNOST?

Ce primerjamo razmere takoj po vojni, ko je bil naš skromni tisk edino glasilo tistih, ki niso klonili pred nasiljem, nam je takoj jasno, zakaj moramo to težko priborjeno neodvisnost ljubosumno čuvati, ker to zahtevajo koristi naroda, iz katerega izhajamo.

S svojimi silami smo skušali popraviti, kar so drugi kvarili. In če se danes totalitarne sile spet »vračajo« na narodno linijo, je to v gotovi meri prav posledica naše čuječnosti in našega pravilnega spoznavanja politične stvarnosti. Naj spomnimo samo na to, da je pred leti titovski voditelj Babič pozval zamejske Slovence, naj se otresejo nacionalizma in naj se povežejo z naprednimi silami, kar ponavljajo tudi njegovi nasledniki. Zato jim je že nagon po samoohranitvi zadnje čase veleval, da morajo udariti od zunaj, če tako ne gre, pa od znotraj razkrojiti tisto gibanje, v katerem bodo slovenski ljudje po vseh razočaranjih našli edino zatočišče.

Tudi njih sopotniki ne znajo povedati nič novega. Postali so topi. V ostalem pa so bili vsi napadi zadnje čase na nas le

Sodniki stavkajo

Vsa italijanska sodišča so za tri dni zaprta zato, ker stavkajo tajniki in sodnijski zapisničarji. Stavka je razširjena na celo državo. Vzrok stavke je njihova zahteva po višjih plačah.

plod velike duhovne revščine, v katero so zapadli ljudje, ki so se vdinili diktaturi.

Po vseh razočaranjih z različnimi »progresivnimi« bratovščinami zamejski Slovenci vedno bolj spoznavajo, da se moramo nasloniti predvsem na samo slovenske organizacije. Narod bo sam ločil ljujko od pšenice, pa naj bo to komu prav ali ne. Poglavitno je, da ostanemo na lastnih nogah ter se pri tem izognemo vseh odžaganih bergel, čeprav so še tako pisane in zapeljive.

Jadranski

Italija poudarja atlantsko politiko

Politični boj je v Italiji sedaj na jesen prešel z notranje na zunanjo politiko. Prav zadnja debata v parlamentu je to najbolj jasno pokazala. Na sporedu zborničnega zasedanja je bila namreč splošna razprava o zunanji politiki, ki so jo zahtevale nekatere politične skupine. Za vlado sta govorila zunanji minister Segni ter predsednik Fanfani. Prvi je v svojem govoru poudaril zvestobo Italije sprejetim obveznostim do zaveznikov in do ljudstva, kajti v Atlantski zvezi vidi Italija edino obrambo svoje varnosti. Fanfani pa je med drugim poudaril, da hoče Italija aktivno in samostojno sodelovati v okviru NATOja in je pri tem razložil, da je že praktično pokazala to svojo odgovorno akcijo v soglasju z zahodnimi zavezniki, kot n. pr. ob zadnjem potovanju v Moskvo. Posamezni politični voditelji so nato prikazali stališča svojih strank. Levičarji so obtoževali vlado imobilizma, zelo dobro pa so jih zavrnili predstavniki sredinskih strank. Veliko hrupa je zlasti povzročil liberalni voditelj Malagodi, ki je komunistom serviral vse »miroljubne« akcije Sovjetov

Pogreb tajnika OZN

Pretekli petek se je v Uppsali na Švedskem vršil slovesen pogreb pokojnega glavnega tajnika ZN Daga Hammarskjolda. Njegovo truplo so skupno s posmrtnimi ostanki drugih ponesrečenec pripeljali na Švedsko z letali. Pogrebnih svečanosti so se med drugimi udeležili švedski kralj in vlada, ameriški podpredsednik Johnson, predsednik glavne skupščine OZN Mongi Slim ter zastopniki državnih poglavarjev.

Medtem se nadaljujejo ugibanja in posvetovanja za izbiro novega tajnika ZN. Tako Amerikanci kot Sovjeti so predlagali, naj zaenkrat izberejo začasno vodstvo svetovne organizacije osebnost, ki bi uživala splošni mednarodni ugled. V ta namen so zlasti imenovali kot možna kandidata indijskega predsednika Nehruja in birmanskega delegata U Tanta. Seveda sta po konceptu ZDA in ZSSR v tem dokaj različni. Zahod je odločen za ohranitev enotnega tajništva, kajti drugače je mednarodna organizacija že vnaprej obsojena na smrt. Sovjetski blok pa vztrajno zahteva za ureditev oblasti v ZN trojno tajništvo, čeprav se zadnje dni nagiba k nekemu kompromisu, po katerem naj bi izbrali enega tajnika, kateremu bi pomagali trije podtajniki brez pravice veta.

Sirija se je naveličala Naserja

Združene arabske republike ZAR ni več: sirski del državne skupnosti se je namreč odločil za odcep od Egipta in proglasil državno neodvisnost. S tem se je za sedaj na Bližnjem vzhodu politični položaj dokaj spremenil in bo sedanji korak prav gotovo imel še velike posledice v političnem ravnotežju v arabskem svetu in na Bližnjem vzhodu sploh.

Dogodki v Siriji so se zelo naglo izvršili zadnje dni preteklega

tedna. Najprej se je izvedelo o vojaškem udaru, ki je bil delo višjih sirskih častnikov. Upor je bil seveda naperjen proti Naserju, ki je vladal nad Sirijo od leta 1958, ko je bila proglašena zveza Egipta s Sirijo pod imenom Združena arabska republika. Dogodki so si sledili z bliskovito naglico. Radio Damask je sproti navajal sklepe in poročila revolucionarnih oblasti o položaju v državi. Te so kmalu sestavile svojo vlado, ki ji predseduje Kuzbari. Vlada je sklenila, da se bo nova država imenovala Sirska arabska republika. V uradnih izjavah je bilo rečeno, da je bil udar izvršen z namenom, da Sirija zopet pridobi politično neodvisnost in svobodo, kar je Nasser odpravil in uničil. »Nočemo biti več sužnji novega faraona Nasserja,« je bilo geslo vstajnikov.

Najprej je z gledalo, da bo Nasser skušal upor zatreti. V ta namen je že poslal egiptovske padalce v Sirijo, da bi podzeli vojaške akcije proti upornikom. Potem pa je po radiu izjavil (verjetno nekoliko nerad), da noče prelivati arabske krvi, in je zato ukazal padalcem umik. Sedaj pa se

zdi, da je položaj v državi že skoraj ustaljen. Zanikali so novico o uporih proti novi vladi v nekaterih sirskih mestih.

Nova sirska vlada dela sedaj na tem, da bi jo priznale druge države. Do sedaj so jo priznale Jordanija, Turčija in Iran. Nasser je zato že prekinil diplomatske odnose z vladama v Ammanu in Ankari, dočim z Iranom nima že dalj časa rednih odnošajev. Novo vlado je priznal tudi iraški diktator Kassem. To je še tembolj razumljivo, ker je iraški predsednik star Nasserjev nasprotnik ter sam sirijskega rodu.

Sirski upor je nedvomen poraz za Nasserjevo politiko in njegovo sanjarjenje o arabski enotnosti. Ta vstaja tudi dovolj zgovorno prikazuje veliko »zadovoljstvo« podanikov egiptovskega diktatorja. Saj so prav obtožbe na račun egiptovskega izkoriščanja Sirije in uničenja politične svobode glavni razlogi za sedanji preobrat. Znano je namreč, da je Nasser po priključitvi Sirije k ZAR razpustil že prej v Egiptu — vse politične stranke in pustil le ustanovitev neke narodne fronte. — Zanimive so tudi reakcije Titove vlade na razkroj ZAR, saj ima jugoslovanski samodržec v Nasserju menda najboljšega prijatelja. Beograjski krogi namreč označujejo novo sirsko vlado za »izdajalsko«. Nerazumljivo je le to, da se prav FLRJ toliko poteguje za neodvisnost nekdanjih kolonialnih narodov (beograjska konferenca!), ko pa pride trenutek, da bi se ta praktično uveljavi, postanejo taka prizadevanja zanjo takoj »izdajalska in buržujska«, če jih ne vodijo komunistične sile.

Nova vlada neodvisne Sirije je izjavila, da se noče vezati ne na Vzhod ne na Zahod, temveč da hoče ostati v številu nevezanih držav. S tem hoče dati močnejši poudarek, da je bil razlog njene odcepitve od Egipta res samo dejstvo, da so Egiptčani Sirijo smatrali kot neenakopravno provinco ter ji krtili njene osnovne pravice.

Ameriško-sovjetski pogovori

Medtem ko se v New Yorku nadaljuje zasedanje glavne skupščine OZN, izrabljajo pristni državniki vmesni čas za medsebojne razgovore. Tako sta se zadnje čase že trikrat sestala zunanji ministri obeh svetovnih velesil, Rusk in Gromiko, da bi pripravila teren za pogajanja o Berlinu in o razorožitvi. Oba zunanji ministri sta časnikarjem zagotovila, da so njuni razgovori mnogo doprinesli k izboljšanju svetovnega položaja in k razjasnitvi medsebojnih gledišč. Sovjetski zunanji minister Gromiko bo verjetno pred svojim odhodom iz ZDA odšel tudi v Washington, da se sestane s predsednikom Kennedyjem. Tudi britanski zunanji minister lord Home je ob povratku v London izjavil, da je po srečanju z Gromikom dobil vtis, da so Sovjeti razumeli trdno odločnost Zapada za obrambo svojih pozicij v Berlinu.

Odmevi na nedavni Kennedyjev govor v Glavni skupščini so bili na splošno pozitivni. Ameriški predsednik je med drugim poudaril zlasti grozečo nevarnost splošnega uničenja, ki grozi našemu planetu, z atomskim orožjem in

izrekel željo, da bi bodoči rodovi ne mogli prištevatii naše generacije med samouničevalce življenja na zemlji.

Iz Berlina prihajajo dnevno poročila o pobegih z vzhodnega področja mesta. Ljudje bežijo na vse načine, samo da se rešijo velike ječe, v katero jih je zaprl Ulbricht.

Vzhodni Nemci bežijo

Ob meji med Vzhodno in Zahodno Nemčijo se ponavljajo pobegi, kakor je bilo o njih slišati leta 1947 ob jugoslovansko-italijanski meji. Vzhodni Nemci namreč poskušajo vse načine, da bi ušli iz velikega koncentracijskega taborišča, kar je danes postala Ulbrichtova Nemčija. V tem oziru je zelo značilen pobeg kar 16 družin iz ene same vasi na Spodnjem Saksonskem. Vasica je tik ob meji. V noči od 2. na 3. oktober se je dvignila cela vas, možje, žene in otroci, ter ubrala pot preko meje v Zahodno Nemčijo. Za ta korak so se odločili, ker so dobili ukaz, da se morajo izseliti v notranjost Vzhodne Nemčije. Čez mejo so prišli kar v karavani z vozovi in živino. Da bi v nočni tišini knjij in voli ne delali ropota, so jim zavili kopita in parklje v cunjce. Beg se je popolnoma posrečil.

Vsiljeno štetje

Trst, 3. oktobra 1961.

Vsako deseto leto se navadno v državi vrši štetje.

Proti temu štetju ne bo nihče ugovarjal. Težave nastanejo v narodnostno mešanih krajih. V takih krajih se včasih država zanima za število različnih narodnostnih skupin. Pri zadnjem ljudskem štetju pri nas je vojaška uprava vprašanje o narodnosti opustila.

Zapeljiva skušnjava.

Včasih je oblastem ljudsko štetje hvaljevna prilika, da izvede štetje tudi po narodnosti z namenom, da se prikaže število manjšine zelo neznatno. Znano je, kako so se vršila nekoč štetja v rajnji Avstriji na škodo Slovencev. Večinski narod, ki ima v rokah škarje in platno, more z lahkoto organizirati štetje tako, kot odgovarja njegovim raznarodovalnim načrtom.

Naše štetje.

Tudi na Tržaškem teritoriju bo na obrazcih za štetje, in sicer v 11. stolpcu vprašanje o »občevelnem jeziku v družini«.

Samo ob sebi je umevno, da bomo na tistem mestu zapisali besedo »slovena«. To se pravi, naš občevelni jezik je slovenski.

Ni pa s tem rečeno, da ne bo pri tem nikakih težav. Tisto popisovalno polo namreč izpolni družinski glavar ali načelnik skupnosti (bolnišnic, domov onemoglih, vojašnic, redovnih družin). Količ je samo narodnostno mešanih družin, posebno v mestu in predmestjih, kjer je največ slovenskega prebivalstva, zakaj okoliške vasi imajo v primeri z mestom malo prebivalcev.

Povejmo, kaj smo.

Toda štetje se bo vršilo kljub vsemu temu, ker je to v korist tistih, ki bi radi pokazali svetu, da je v Trstu in okolici zelo pičlo število slovenskih prebivalcev.

Slovenski izseljenci v Angliji Mladika številka 7

V Trstu je pri verski uri imel razgovor o razmerah med slovenskimi izseljenci v Angliji tamkajšnji izseljenski kaplan g. Ignacij Kunstelj.

Vpr.: Gospod Kunstelj, če se prav spominjam, je pred štirimi leti izšla drobna knjižica, ki je natančno popisovala položaj naših izseljencev v Angliji.

Odg.: Stiri leta res niso dolga doba, vendar v življenju posameznikov kot tudi narodnih skupin lahko pomenijo mnogo, pokažejo napredek ali tudi nazadovanje...

O pomenu take šole naj pove izjava tujerodne matere, ki je poslala otroka v našo šolo: »Zelim, da se otroci nauče slovenščine, saj bom šla z njimi na mož dom in, ako že sama ne bom govorila njihovega jezika, ga bodo znali vsaj otroci.«

SLOVENSKI ZNANSTVENIK DR. JOŽE JANČAR

Vpr.: V Katoliškem glasu smo brali novice, da je v Angliji izšla znanstvena zdravniška knjiga s čudnim naslovom, ki jo je napisal dr. Jože Jančar.

Odg.: Knjiga je bila z navdušenjem sprejeta, zlasti pri strokovnjakih, ker obsega znanstvene razprave o duševnih boleznih z rezultati znanstvenega raziskovanja.

Dr. Jože Jančar je študiral v Ljubljani, potem v Gradu, univerzo pa je končal v Galwayu na Irskem. Ima dva doktorata. Specializiral se je za defektne bolnike. V Bristolu vodi skupino zdravnikov, ki skrbi za raziskovanje.

SLOVENSKI OTROCI IN NJIH SOLANJE Vpr.: Vidim, da je med slovenskimi izseljenci precej otrok. Gotovo obiskujejo angleške šole.

Odg.: Velika večina otrok obiskuje katoliške šole, kjer imajo dnevno verouk in je tako dobro poskrbljeno za versko vzgojo. Otrokom angleščina ne dela nobenih težav.

SLOVENSKI OTROCI IN NJIH SOLANJE

Vpr.: Kar čudno se zdi, da je glavni problem slovenščina. Sicer pa moram priznati, da postaja to problem tudi naših krajev, na Tržaškem in Goriškem.

Odg.: V kraju Bedford smo po binkošnih letih začeli s tečajem za slovenščino. Udeležuje se ga povprečno 10 otrok razne starosti.

DELO ZA ZEDINJENJE MED SLOVENCII

Se eno vprašanje: Po vsem svetu se zadnji čas veliko govori o zedinjenju ločenih kristjanov, veliko se moli v ta namen in tudi marsikaj stori.

Odg.: Imamo Apostolstvo svetega Cirila in Metoda, čigar namen je ravno molitev in delo za zedinjenje vzhodnih kristjanov. Pobuda za ustanovitve v Londonu je dal češki duhovnik pater Lang.

Višek doseže v nedeljo po prazniku svetih bratov Cirila in Metoda, ko je redno sveta maša rimskega obreda v glagolici v cerkvi na Farm St. sredi Londona.

Vpr.: V vašem Domu v Londonu ste menda dobili novo kapelo.

Odg.: Do začetka l. 1959 ni bilo potrebe po lastni kapeli, saj smo imeli na drugi strani ceste kapelo v hiši »Mladih krščanskih delavcev«, ki je zadostovala. Ko so se pa izselili, smo morali misliti na lasten prostor.

Exodus

Gledali smo že mnogo filmov — pa tudi dokumentarjev —, ki so obravnavali problem Judov in nacizma.

Morda smo kaj takega pričakovali tudi od filma »Exodus«. V resnici obravnava tudi to delo problem Judov, toda problem, ki je nastal po končani vojni, ko je bilo treba preživeti iz koncentracijskih taborišč nekje naseliti, ko jim je bilo treba dati kos zemlje.

Morda je treba pripisati prav tej snovi dejstvo, da je film precej hladen. Celotno delo nosi pečat izkušene roke režiserja Otta Premingerja, inteligenetnega in sposobnega filmskega ustvarjalca.

Drugi vtis, ki ga gledalec dobi, je ta, da je film morda malo preveč pristran.

Pred nami je prva jesenska številka Mladike. Po dveh mesecih počitnic je zopet med nami. Kaj nam prinaša? Prozo, poezijo, počitniške vtise iz popotne torbe, radio in načrte.

Lažjega značaja je proza Branke Kranjc Klici po življenju. Branka bo pač morala še piliti in piliti, še čitati in zopet čitati, da bo sama postavila na papir, kar čuti.

ski. Zdi se, kot bi bil namenjen predvsem Judom. Seznaniti hoče gledalca s tem, kar se je godilo v Palestini v prvih popojnih letih; toda morda pokaže Arabe v malo pretreni luči.

Prej smo omenili odlično interpretacijo igralcev. Paul Newman je kot vedno v svoji igri prepričljiv in naraven, čeprav je zaradi svojih svetlih las in oči kaj malo podoben Judu.

O tem filmu lahko rečemo, da prikazuje neko popolnoma novo snov, snov, ki je zajeta iz aktualnega političnega življenja. Morda prav zaradi tega film ne more ganiti, ker je vse nekako kronološko podano.

Film je nedvomno zelo zanimiv; gledalec se lahko seznanil z dogodki, ki mu morda niso bili popolnoma jasni. Toda ko odide iz kino dvorane, čuti, da je nekaj novega spoznal, nima pa v sebi tistega globokega vtisa, ki ga navadno zapusti umetnina ali delo, ki se vsaj umetnini približuje.

Film je primeren za odrasle. Mira

sodijo Goričani o novem relejnem oddajniku, ki jih povezuje s Trstom; počitniški vtisi iz Kanalske doline in z Višarj, praktični nasveti za otroke in dijake.

Zelimo, da bi Mladika vršila dobro svoje poslanstvo in našla vedno večji krog odjemalcev, sodelavcev in podpornikov.

Neurja v Italiji

Po dolgotrajnem poletju in suši je jesen pripeljala s sabo hude nevihte. Te so divjale po raznih pokrajinah Italije.

Radio Trst A

Teden od 8. do 14. oktobra 1961

Nedelja: 9.30 Slovenski zbori. — 10.00 Prenos maše iz stolnice sv. Justa. — 11.30 Oddaja za najmlajše: »Dogodek polnoči«.

Ponedeljek: 18.30 Koncert baročne glasbe. — 19.00 Znanost in tehnika: »Škodljive posledice pretirane elektrifikacije Volge«.

Torek: 18.30 Haydn: Simfonija št. 104 v D-duru. — 19.00 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. — 21.00 Alpske legende: (8) »Pogubljenec z Antelae«.

Sreda: 18.30 Lik i z opernih del: (2) »Mojzes«. — 19.00 Zdravstvena oddaja. — 20.30 Sofokles: »Kralj Ojdip«, tragedija. — 22.10 Martinu: Koncertantna simfonija za oboo, fagot, violino, violončelo in mali orkester.

Četrtek: 18.30 Stravinsky: Divertimento za violino in klavir. — 19.00 Širimo obzorja: Izumi, ki so preobrazili naše življenje: (1) »Pisalni stroj«. — 20.30 Znani dirigenti: Sergej Koussewitzky.

Petek: 18.30 Mozart: Divertimento št. 2 v D-duru K. 131. — 19.00 Sola in vzgoja: Ivan Theuerschuh: »Vztrajnost, pogum in dobra volja za začetek«. — 21.00 Koncert operne glasbe. — 22.00 Novle 19. stoletja: (1) Jan Neruda: »Nežno srce gospe Ruske«.

Sobota: 15.30 »Temna stran meseca«. Radijska igra. — 16.50 Zborovske skladbe. — 18.30 Iz del jugoslovanskih sodobnih avtorjev: Marič: Pesi prostora. Orkester in zbor beograjske Radiotelevizije. — 19.00 žena in dom. — 20.40 Celjski komorni zbor. — 21.00 »Gospod Andrej potuje«, radijska igra.

V petek, 13. X., skupno romanje v Dol k fatimski Mariji, da pomolimo za mir med narodi

Mož s čudežnimi rokami

ZGODBA IZ ZADNJE VOJNE Ljubezenska pisma

V naslednjih mesecih je Kersten neprenehoma prejemal s Holandske najrazličnejša poročila o aretacijah, umorih in drugih zločinih. Pisma so mu izredno točno dohajala, kajti naslovljena so bila naravnost na osebnost Himmlerjevo številko.

z nekaterimi holandskimi damami, ki mu sedaj pišejo v Berlin zaljubljena pisma. Zato bi mu bilo silno nerodno, je dejal, da bi cenzura brala ta njegova pisma.

Himmler je blažen poslušal, nato pa večkrat dejal: »Moj dragi doktor, vi ste moj edini prijatelj, edini človek, ki me razume in ki mi hoče pomagati.«

Himmler je blažen poslušal, nato pa večkrat dejal: »Moj dragi doktor, vi ste moj edini prijatelj, edini človek, ki me razume in ki mi hoče pomagati.«

konferenca, na katero so prišli Hitler, Mussolini, Ribbentrop in grof Ciano. Ciano je zdaj zopet vprašal Himmlerja če Kersten lahko gre z njim v Rim.

